

Asia

ISON-BRITANNIAN EROPROSESSI EU:STA

Kokous

U/E/UTP-tunnus

E 125/2016 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Eurooppa-neuvosto (Artikla 50) hyväksyi 15.12.2017 suuntaviivat, joissa päätettiin siirtymisestä eroneuvottelujen toiseen vaiheeseen. Tämä merkitsee siirtymäajan järjestelyjä koskevien neuvottelujen aloittamista sekä alustavien ja valmistelevien keskustelujen käynnistämistä tulevan suhteen puitteista. Suuntaviivoissaan Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa hyväksymään komission suosituksen pohjalta siirtymäjärjestelyjä koskevat neuvotteluohjeet tammikuussa 2018.

Komissio antoi 20.12. neuvostolle suosituksen päätökseksi, jonka liitteenä on luonnos komissiolle annettaviksi täydentäviksi neuvotteluohjeiksi. Tavoitteena on, että yleisten asioiden neuvosto (Artikla 50) hyväksyy päätöksen liitteineen 29.1.2018.

Sekä Eurooppa-neuvoston huhti- ja joulukuussa 2017 antamat suuntaviivat että neuvoston toukokuussa 2017 hyväksymät neuvotteluohjeet pysyvät täysimääräisesti voimassa. Nyt hyväksyttävät neuvotteluohjeet ainoastaan täydentävät ja täsmentävät niitä. Neuvotteluohjeita voidaan tarvittaessa päivittää uudelleen.

Suomen kanta

Suomi pitää tarpeellisena, että komissio aloittaa neuvottelut siirtymäajan järjestelyistä heti kun se on UK:n puolesta mahdollista.

Suomi voi hyväksyä neuvotteluohjeet sisältävän neuvoston päätöksen nyt esitetyssä muodossaan.

Suomi pitää tärkeänä, että neuvotteluohjeita päivitetään myöhemmin etenkin EU:n kansainvälisten sopimusten, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan osalta.

Pääasiallinen sisältö

Seuraavassa kerrataan ensin EU:n ja Suomen jo hyväksymät siirtymäaikaa koskevat kannat. Tämän jälkeen selostetaan siirtymäajan taustalla oleva ajattelu ja neuvotteluohjeiden keskeisin sisältö. Lopuksi esitetään alustava arvio eroneuvottelujen aikataulusta vuonna 2018.

1. EU:n ja Suomen jo hyväksymät siirtymäaikaa koskevat kannat

Eurooppa-neuvoston (Artikla 50) huhtikuun 2017 suuntaviivoissa (kohta 6) linjattiin:

”Neuvotteluissa voidaan myös, siinä määrin kuin on tarpeen ja oikeudellisesti mahdollista, pyrkiä määrittelemään unionin edun mukaisia siirtymäjärjestelyjä ja tapauksen mukaan luomaan saavutetun edistyksen perusteella siltoja kohti myöhempiä suhteita säänteleviä puitteita. Kaikkien tällaisten siirtymäjärjestelyjen on oltava tarkoin määriteltyjä ja kestoltaan rajattuja, ja niihin on sovellettava tehokkaita täytäntöönpanomekanismeja. Jos harkitaan unionin säännösten voimassaolon jatkamista rajoitetuksi ajaksi, tällöin olisi sovellettava unionin olemassa olevia sääntely-, talousarvio-, valvonta-, oikeuslaitos- ja täytäntöönpanovälineitä ja -rakenteita”.

EU-ministerivaliokunnan 28.11. käsittelemässä muistiossa (VNEUS2017-00787; Ej 34/2017 vp) hyväksyttiin seuraavat siirtymäaikaa koskevat Suomen kannat:

”Lisäksi eroneuvottelujen toisessa vaiheessa tulee mahdollisimman varhaisessa vaiheessa vuoden 2018 aikana sopia tarvittavista siirtymäajan järjestelyistä.

Suomi pitää siirtymäaikaa tarpeellisena. Siitä tulee sopia osana voimaan tulevaa erosopimusta.

Oikeusvarmuuden kannalta paras vaihtoehto on nykytilan säilyttäminen ennallaan siirtymäaikana. Tämä merkitsee sitä, että perussopimuksia ja EU-lainsäädäntöä, ml. eropäivän jälkeen voimaan tuleva EU-sääntely, on sovellettava UK:ssa siirtymäaikana täysimääräisesti. Etenkin komission valvontavallan, EU-tuomioistuimen tuomiovallan ja UK:n maksujen EU:n budjettiin on säilyttävä ennallaan.

Myös EU:n kansainvälisten sopimusten osalta tulee pyrkiä siihen, että nykytila säilyy EU:n intressissä olevien sopimusten osalta siirtymäaikana ennallaan.

EU:n päätöksenteon itsenäisyyttä on kunnioitettava. Tämä merkitsee sitä, että UK:n on eropäivänä jäätävä EU:n päätöksenteon ja toimielinten ulkopuolelle. Myös jäsenyys unionin muissa elimissä päättyy. Mahdollisuuksia antaa UK:lle siirtymäaikana tarkkailija-asema tietyissä elimissä voidaan tutkia. Samoin voidaan tutkia konsultointimenettelyjen perustamista tiettyjen asioiden valmistelua varten.

Siirtymäaika ei saa johtaa parhaiden palojen poimimiseen. Sen tulee kattaa kaikki tarvittavat EU:n politiikkasektorit kokonaisuudessaan. Esimerkiksi sisämarkkinat on yksi kokonaisuus, josta ei voi valita vain mieleisiä osia.

Siirtymäajan keston tulisi olla yhdenmukainen kaikilla politiikkasektoreilla. Mahdollisuuksia pidentää siirtymäaikaa poikkeuksellisessa tilanteessa uudeksi, kestoaltaan tarkasti rajatuksi määräajaksi voidaan tutkia”.

Eurooppa-neuvoston (Artikla 50) joulukuun 2017 suuntaviivoissa (kohdat 3 ja 4) linjattiin:

”Siirtymäjärjestelyjen osalta Eurooppa-neuvosto panee merkille Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän ehdotuksen noin kahden vuoden siirtymäkaudesta ja suostuu neuvottelemaan koko EU:n säännösten kattavasta siirtymäkaudesta, jonka aikana Yhdistynyt kuningaskunta ei kolmantena maana enää osallistu EU:n toimielinten toimintaan eikä nimitä tai valitse jäseniä niihin eikä myöskään osallistu unionin elinten, toimistojen ja virastojen päätöksentekoon.

Tällaisten siirtymäjärjestelyjen, jotka ovat osa erosopimusta, on oltava unionin edun mukaisia, selkeästi määriteltyjä ja ajallisesti tarkoin rajoitettuja. Jotta voidaan varmistaa tasavertaiset toimintaedellytykset kaikkialla sisämarkkinoiden alueella sovellettavien samojen sääntöjen pohjalta, EU:n toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen unionin säännöstöön tekemiä muutoksia on sovellettava sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa että EU:ssa. Myös kaikkia unionin olemassa olevia sääntely-, talousarvio-, valvonta-, oikeuslaitos- ja täytäntöönpanovälineitä ja -rakenteita sovelletaan, Euroopan unionin tuomioistuimen toimivalta mukaan lukien. Koska Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu siirtymäkauden ajan edelleen tulliliittoon ja sisämarkkinoihin (kaikkien neljän vapauden osalta), sen on edelleen noudatettava EU:n kauppapolitiikkaa, sovellettava EU:n tullitariffeja ja kannettava EU:n tulleja sekä varmistettava, että sen rajalla

suoritetaan kaikki EU:n tarkastukset muihin kolmansiin maihin nähden”.

2. Siirtymäaika

Siirtymäaika on tarpeellinen useasta syystä. Ensinnäkin näyttää siltä, että UK:lla ei ole käytännössä hallinnollisia valmiuksia irtautua EU:n yhteisistä järjestelmistä vielä maaliskuussa 2019. Toiseksi, taloudelliset toimijat pitävät siirtymäaikaa välttämättömänä. Kolmanneksi, tulevaa suhdetta koskevat sopimukset voidaan joka tapauksessa tehdä vasta, kun UK:sta on tullut kolmas maa. Niiden neuvottelemiseen ja mahdollisiin kansallisiin ratifiointeihin voi mennä useita vuosia eropäivän jälkeen. Uutta suhdetta koskevat sopimukset eivät siis ole missään tapauksessa tehtyinä ja valmiina UK:n erotessa unionista 29.3.2019.

SEU 50 artikla antaa toimivallan sopia eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä. Siirtymäajan järjestelyt sisältyvät näihin määräyksiin ja ovat osa erosopimusta. Siirtymäajan pitäisi toimia eron jälkeisenä siltana tulevaan suhteeseen. Se ei ole väliaika, jonka kuluessa neuvottelut erosopimuksesta edelleen jatkuvat. Ilman voimaan tulevaa erosopimusta ei siis voi olla siirtymäaikaa.

UK on jo ehdottanut ”noin kahden vuoden mittaista” siirtymäaikaa. Se on indikoinut haluavansa pysyä siirtymäaikana sisämarkkinoilla nykyisten sääntöjen pohjalta. Tässä tapauksessa UK olisi valmis maksamaan osuutensa unionin budjettiin vuosina 2019–2020. EU-puolella maksuja EU:n budjettiin siirtymäaikana ei pidetä anteliaana tarjouksena, vaan sisämarkkinoilla pysymiseen liittyvänä itsestäänselvyytenä.

Käytännössä ainoa siirtymäajan järjestely, josta neuvotteluihin käytettävissä olevassa ajassa enää ehditään sopimaan, on perussopimusten ja EU-lainsäädännön soveltamisen jatkaminen eron jälkeen. Tämä olisi myös oikeusvarmuuden kannalta paras ratkaisu. Näin kansalaiset, taloudelliset toimijat ja viranomaiset joutuisivat sopeutumaan vain yhteen muutokseen.

Eurooppa-neuvoston suuntaviivoissa jo otettu kanta asiaan on yksiselitteinen. EU katsoo, että siirtymäaikana:

- UK pysyy sisämarkkinoilla (ml. henkilöiden vapaa liikkuvuus);
- UK pysyy tulliliitossa, joten sen on noudatettava EU:n kauppapolitiikkaa;
- EU-lainsäädäntöä sovelletaan kokonaisuudessaan: parhaiden palojen poimiminen ei ole mahdollista;
- Tasavertaisten toimintaedellytysten varmistamiseksi myös eropäivän jälkeen hyväksytty EU-sääntely sitoo UK:ta;
- Komission valvontavalta ja EU-tuomioistuimen tuomiovalta säilyvät ennallaan;
- EU:n budjetin osalta toimitaan ainakin vuoden 2020 loppuun saakka kuin UK olisi yhä EU:n jäsen;

- UK jää kolmantena maana EU:n päätöksenteon ulkopuolelle, eikä sillä enää ole edustajia EU:n toimielimissä ja muissa elimissä.

3. Neuvotteluohjeiden keskeinen sisältö

Luonnos neuvotteluohjeiksi vastaa hyvin EU:n ja Suomen aiemmin hyväksymiä kantoja.

Kohdissa 1-10 kerrataan tähänastinen neuvotteluprosessi ja Eurooppa-neuvoston suuntaviivoissa jo tehdyt linjaukset. Ohjeissa muistutetaan, että neuvottelujen toisessa vaiheessa voidaan edetä vain sillä edellytyksellä, että kaikkia ensimmäisessä vaiheessa tehtyjä sitoumuksia kunnioitetaan ja ne siirretään oikeudellisesti sitovan erosopimuksen muotoon. Lisäksi edellytetään, että neuvotteluja jatketaan kaikista ensimmäisessä vaiheessa auki jääneistä (ml. Irlannin saareen liittyvät kysymykset) tai vielä käsittelemättömistä (ml. sopimuksen hallintoon liittyvät kysymykset) asioista. **Kohdassa 8** vahvistetaan lisäksi, että erosopimuksessa turvattavien kansalaisten saavutettujen oikeuksien kannalta ratkaisevana päivämääränä tulee eropäivän sijasta pitää siirtymäajan päättämispäivää.

Kohdassa 12 muistutetaan, että siirtymäjärjestelyjen tulee kattaa koko unionin säännöstö (ml. Euratom). Unionin säännöstöä ja siihen siirtymäaikana tehtyjä muutoksia sovelletaan UK:hon niin kuin se olisi yhä jäsenvaltio. Poikkeuksen tästä muodostaisi OSA-sektori, jossa UK voi tällä hetkellä pöytäkirjojen N:o 19 ja N:o 21 mukaisesti valita, mitä säädöksiä se soveltaa (ns. opt-in). Tämä valinnan mahdollisuus ei enää olisi voimassa siirtymäaikana.

Kohdassa 13 vahvistetaan, että EU-oikeuden välitön sovellettavuus ja etusija suhteessa kansalliseen lainsäädäntöön pysyvät siirtymäaikana voimassa UK:ssa.

Kohdassa 14 käsitellään EU:n kv. sopimuksia. Mikäli erosopimuksessa ei muusta sovita, UK:n olisi eropäivänä jäätävä ulos lähes kaikista EU:n kansainvälisistä sopimuksista. Se jäisi esimerkiksi kaikkien EU:n voimassa olevien kauppasopimusten ulkopuolelle. Monenvälisissä sekasopimuksissa UK olisi edelleen mukana omassa ominaisuudessaan.

UK ei ole ainakaan vielä pyytänyt siirtymäajan ulottamista EU:n kansainvälisiin sopimuksiin, eikä komission arvion mukaan tälle ole ehdotonta oikeudellista tarvetta. Etenkin taloudellisten toimijoiden näkökulmasta olisi kuitenkin järkevää, tai jopa välttämätöntä, jatkaa siirtymäaikana UK:n osallisuutta

tietyissä kansainvälisissä sopimuksissa, kuten esimerkiksi EU:n lentoliikennesopimuksissa kolmansien maiden kanssa. Sopimuksia koskevat järjestelyt siirtymäaikana (ml. nykytilan jatkaminen) riippuvat luonnollisesti myös sopimuspuolina olevien kolmansien maiden tahdosta. Erityisesti niissä sekasopimuksissa, joissa EU ja jäsenvaltiot vastaavat sopimuksen täytäntöönpanosta yhdessä, olisi lisäksi mietittävä tarkkaan, miten yhteistyö velvoitteiden noudattamiseksi EU:n ja UK:n välillä toteutettaisiin.

Neuvotteluohjeluonnoksessa todetaan yleisellä tasolla EU:n perustavoite, jonka mukaan EU:n kv. sopimuksista johtuvat velvoitteet sitoisivat UK:ta siirtymäaikana. EU odottaa UK:n reaktiota ja jatkaa sisäistä keskusteluaan kv. sopimuksista myös neuvotteluohjeiden hyväksymisen jälkeen. Neuvotteluohjeita voidaan tarvittaessa päivittää ja täsmentää.

Kohdassa 15 UK saa mahdollisuuden neuvotella omista kv. sopimuksistaan, mutta se ei voi siirtymäaikana tulla sidotuksi niihin ilman EU:n antamaa valtuutusta. Lisäksi kohdassa edellytetään, että UK:n on toteutettava siirtymäaikana kaikki tarvittavat toimenpiteet sisämarkkinoiden ja tulliunionin yhtenäisyyden säilyttämiseksi. Kauppapolitiikan osalta korostetaan, että UK:n on erityisesti varmistettava, että sen tulliviranomaiset hoitavat edelleen EU:n tulliviranomaisille kuuluvia tehtäviä muun muassa kantamalla yhteiseen tullitariffiin perustuvat tullimaksut ja suorittamalla kaikki unionin lainsäädännön mukaiset tarkastukset rajoilla suhteessa muihin kolmansiin maihin.

Kohdassa 17 vahvistetaan, että siirtymäaikana olisi säilytettävä unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen täysi toimi- ja valvontavalta (ml. EU-tuomioistuimen tuomiovalta) suhteessa UK:hon ja sen luonnollisiin ja oikeushenkilöihin. Samalla todetaan, että UK ei kuitenkaan enää osallistu unionin toimielinten toimintaan eikä nimitä tai valitse jäseniä niihin eikä myöskään osallistu unionin elinten, toimistojen ja virastojen päätöksentekoon eikä hallintointiin.

Kohdissa 18-20 todetaan kuitenkin, että UK:ta voidaan siirtymäkauden aikana tarvittaessa pyytää tietyissä tilanteissa osallistumaan ilman äänioikeutta esim. komiteoiden, komission muiden asiantuntijaryhmien tai virastojen kokouksiin. Toimielimet ja niiden valmisteluelimet jäisivät järjestelyn ulkopuolelle. Kyse on konsultoinnista ja tiedonsaannista, ei osallistumisesta päätöksentekoon.

Tällainen poikkeuksellinen osallistumisoikeus voisi tulla kyseeseen käsiteltäessä yksittäisiä säädöksiä tai päätöksiä, jotka osoitetaan UK:lle tai tilanteissa, joissa UK:n läsnäolo on tarpeellista unionin säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta. Osallistumisen ehdot ja puitteet määriteltäisiin erosopimuksessa. Tässä yhteydessä ohjeluonnoksessa mainitaan erikseen kalastuspolitiikka, jonka osalta tarvitaan siirtymäaikana erityisjärjestelyjä.

Kohdassa 21 määritellään siirtymäajan kesto. Järjestelyjä sovellettaisiin erosopimuksen voimaantulopäivästä ja siirtymäaika päättyisi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020. Tämän pituinen siirtymäaika vastaa UK:n toiveita ja olisi perusteltu etenkin EU:n monivuotisten rahoituskehysten näkökulmasta. Olisi luontevaa, että siirtymäkausi ei jatkuisi enää 1.1.2021 jälkeen, jolloin voimassa ovat uudet rahoituskehukset. Siirtymäajan lyhyellä kestolla komissio haluaa myös antaa selkeän signaalin: UK:sta tulee nopeasti kolmas maa ja tähän on alettava pikaisesti varautua.

Vajaan kahden vuoden mittainen siirtymäaika ei välttämättä ole kestoaltaan riittävän pitkä kaikkien tarvittavien uutta suhdetta koskevien sopimusten tekemiseen. Esimerkiksi pelkästään kauppasopimusmääräysten neuvottelemine voi kestää useita vuosia. Siirtymäajan pidentäminen uudeksi, kestoaltaan tarkasti rajatuksi määräajaksi on tarvittaessa juridisesti mahdollista. Tämä mahdollisuus on kuitenkin kirjattava erosopimukseen. Neuvotteluohjeita voidaan tältä osin

tarvittaessa päivittää myöhemmin, kun nähdään miten keskustelut tulevasta suhteesta edistyvät.

YUTP ja YTPP (yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka) jäisivät komission toiveen mukaisesti vielä tässä vaiheessa neuvotteluohjeiden ulkopuolelle, koska UK tulee itse pyytämään erityisjärjestelyjä näillä aloilla. Asiaan palataan ja neuvotteluohjeita voidaan tältä osin täydentää myöhemmin.

3. Alustava arvio jatkokäsittelyn aikataulusta

Neuvotteluohjeiden hyväksymisen jälkeen komissio voi aloittaa neuvottelut siirtymäajasta heti kun UK on siihen valmis. Samaan aikaan jatketaan erosopimuksen (ensimmäisen vaiheen) avoimista yksityiskohdista neuvottelemista ja aloitetaan varsinaisen oikeudellisesti sitovan ja yksityiskohtaisen erosopimuksen laatiminen. Molemmat vaativat vielä runsaasti työtä.

EU jatkaa tammikuussa tiiviisti omia sisäisiä keskustelujaan tulevan suhteen puitteista. Mikäli kaikki sujuu hyvin, on Eurooppa-neuvosto maaliskuussa 2018 valmis antamaan tulevaa suhdetta koskevat uudet suuntaviivat. EU:n kannanmuodostus edellyttää kuitenkin sitä, että myös UK täsmentää omia näkemyksiään tulevan suhteen puitteista. Tämän jälkeen komissio voisi aloittaa alustavat ja valmistelevat keskustelut UK:n kanssa, mikäli UK on siihen valmis.

EU:n tavoitteena on edelleen lokakuun 2018 Eurooppa-neuvostoon mennessä saavuttaa UK:n kanssa sopu erosopimuksesta ja tarvittavista siirtymäajan järjestelyistä. Lisäksi tavoitteena on antaa samassa yhteydessä poliittinen julistus tai lausuma tulevan suhteen puitteista.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

SEU 50 artiklan 2 ja 4 kohdat sekä SEUT 218 artiklan 3 kohta. Neuvosto hyväksyy neuvotteluohjeet vahvistetulla määräänemmistöllä.

SEU 50 artikla antaa toimivallan sopia eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä. Siirtymäajan järjestelyt sisältyvät näihin määräyksiin ja ovat osa erosopimusta.

Erosopimus on EU:n ja UK:n välinen sopimus, jonka tekee unionin puolesta neuvosto vahvistetulla määräänemmistöllä Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan. Erosopimuksen voimaantulo ei edellytä jäsenvaltioiden kansallisia ratifiointeja. Siitä ei voi tulla ns. sekasopimusta.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Perussopimusten mukaan Euroopan parlamentilla ei ole roolia varsinaisissa neuvotteluissa, mutta erosopimuksen tekeminen edellyttää sen

hyväksyntää. Parlamentti pidetään täysimääräisesti informoituna neuvottelujen kaikissa vaiheissa.

Eroneuvotteluista joulukuussa 2016 annetun julkilausuman mukaisesti neuvoston puheenjohtaja tiedottaa EP:tä ja vaihtaa näkemyksiä sen kanssa ennen ja jälkeen YAN-kokousten.

Parlamentti on hyväksynyt kolme (5.4.2017, 3.10.2017 ja 13.12.2017) eroneuvotteluja koskevaa päätöslauselmaa.

Kansallinen valmistelu

Ministeriöiden brexit-yhteyshenkilöiden kokous 15.1.2018
EU-ministerivaliokunta 19.1.2018

Eduskuntakäsittely

Valtioneuvoston E-selvitys E 125/2016 vp

E-jatkokirjelmät:

EJ 5/2017 vp
EJ 7/2017 vp
EJ 9/2017 vp
EJ 10/2017 vp
EJ 25/2017 vp
EJ 34/2017 vp
EJ 36/2017 vp

SuVEK 48/2017 vp
SuVL 9/2017 vp

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Taloudelliset vaikutukset

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Eriyisen tärkeänä EU:n keskuudessa pidetään yhtenäisyyden vaalimista. Eurooppa-neuvoston suuntaviivojen mukaisesti EU:lla on yksi neuvottelija, yksi neuvottelurakenne ja yhdet kannat. Erillisneuvotteluja ei käydä jäsenvaltioiden toimesta eikä muilla foorumeilla.

Eurooppa-neuvoston (Artikla 50) valmisteluista vastaa yleisten asioiden neuvosto (Artikla 50). Eroneuvotteluja ei käsitellä muissa neuvostokokoonpanoissa, jotta neuvottelujen sektorikohtainen eriytyminen voidaan välttää. Yleisten asioiden neuvosto antaa myös komissiolle yksityiskohtaisemmat neuvotteluohjeet.

Neuvottelujen säännöllisestä seurannasta ja ohjauksesta vastaavat neuvoston puolella Coreper II sekä sitä tukemaan perustettu Artikla 50 -

työryhmä. SEU 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti UK ei osallistu asian käsittelyyn eikä sitä koskevien päätösten tekemiseen.

Asiakirjat

Komission suositus neuvoston päätökseksi: COM (2017) 830 final;
viimeisin versio 15.1.2018 XT 21000/18 ADD 1

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Johannes Leppo/VNK p. 050 592 8278
Silja Pasanen/VNK

EUTORI-tunnus

Liitteet

Viite

Asiasanat Hoitaa	brexit, Iso-Britannia, YAN Yleisten asioiden neuvosto, Eurooppa-neuvosto UM, VNK
Tiedoksi	EUE, LVM, MMM, OKM, OM, PLM, SM, SP, STM, TEM, TPK, TULLI, VH, VM, VTV, YM
